

JULKAISTAAN
NEUVOSTOLIITON KOMMUNISTISEN
PUOLUEEN (BOLSHEVIKKIEN)
KESKUSKOMITEAN
PÄÄTÖKSEN PERUSTEELLA

Kaikkien maiden proletaarit, liittykää yhteen!
NKP(b):n KESKUSKOMITEAN MARX—ENGELS—LENIN
INSTITUUTTI

J.V.STALIN

TEOKSET

KARJALAIS-SUOMALAISEN SNT:n
VALTION KUSTANNUSLIIKE

*Petroskoi * 1952*

J.V.STALIN

13 OSA

HEINÄKUUN 1930
- TAMMIKUUN 1934

ESIPUHE

J. V. Stalinin Teosten kolmastoista osa sisältää teokset, jotka on kirjoitettu vuoden 1930 heinäkuun ja vuoden 1934 tammikuun välisenä aikana.

Toteuttaen koko rintamalla sosialismin suurhyökkäyksen politiikkaa bolshevistinen puolue saavutti tänä kautena maailmanhistoriallista menestystä maan sosialistisessa uudistamisessa. Neuvostoliitosta tuli mahtava teollisuusvaltio, kollektiivisen, koneistetun suurmaatalouden maa.

„Loppulausunnossa Keskuskomitean poliittiseen toimintaselostukseen NKP(b):n XVI edustajakokoukselle“ J. V. Stalin paljastaa oikeisto-opportunistien johtajain kaksinaamaisen käyttäytymisen. Sosialistisen rakennustyön menestystä luonnehtiessaan J. V. Stalin sanoi, että Neuvostoliitto on astunut sosialismin kauden. Arvostellen marxisminvastaista, leninisminvastaista teoriaa kansallisten kielten poiskuolemisen ja niiden sulautumisesta yhdeksi yhteiseksi kieleksi yhden valtion puitteissa sosialismin voiton kaudella yhdessä maassa J. V. Stalin perusteli ohjelmaluontoisin teesin siitä, että kansalliset kielet sulautuvat

yhdeksi yhteiseksi kieleksi vasta sitten, kun sosialismi on voittanut maailman mitassa.

Puheissaan „Talousmiesten tehtävistä“ ja „Uusi tilanne — taloudellisen rakennustyön uudet tehtävät“ J. V. Stalin perustelee sosialistisen teollistamisen nopean vauhdin historiallisen välttämättömyyden, osoittaa tekniikan ratkaisevan merkityksen kansantalouden kaikkien alojen rekonstruoinnin kaudella sekä esittää tunnuksen: „Bolshevikkien on omaksuttava tekniikka“. J. V. Stalin osoittaa sosialistisen teollisuuden kehityksen uudet olosuhteet ja viitoittaa taloudellisen rakennustyön uudet johtotavat.

Selostuksessa „Ensimmäisen viisivuotissuunnitelman tulokset“, jonka J. V. Stalin teki NKP(b):n Keskuskomitean ja Keskuskontrollikomitean yhdistetyssä täysistunnossa, hän osoittaa, että ensimmäisen viisivuotissuunnitelman täyttämällä neljässä vuodessa on hyvin tärkeä kansainvälinen merkitys. Viisivuotissuunnitelman tulokset, jotka saavutettiin kaudella, jolloin koko kapitalistista järjestelmää järjestytti maailman talouspula, osoittivat sosialistisen neuvostojärjestelmän kiistattoman etevämmyyden viimeisiä aikojaan elävään kapitalistiseen talousjärjestelmään verraten.

Puhuessaan niistä perusvoimista, jotka turvasivat viisivuotissuunnitelman voiton, J. V. Stalin panee ennen kaikkea merkille työläisten ja kolhoosilaisten miljoonaisten joukkojen aktiivisuuden ja uhrautuvaisuuden, intomielisyyden ja aloitteellisuuden, joukkojen, jotka yhdessä insinööri- ja teknikkovoimien kanssa olivat kehittäneet valtavan energian sosialistisen kilpailun ja iskuruuden laajentamisen alalla.

Määritellesään viisivuotissuunnitelman tuloksista johtuvia puolueen perustehtäviä J. V. Stalin osoittaa sen erikoisen tärkeän merkityksen, joka on yhteiskunnallisen sosialistisen omaisuuden suojelemisella kiskureilta ja anastajilta ja että on välttämätöntä lujittaa kaikin voimin proletariaatin diktatuuria.

Kolhoosijärjestelmän lujittamisen kysymyksille ja puolueetyön tehtäville maaseudulla on omistettu: puhe „Työstä maaseudulla“ ja „Puhe ensimmäisessä Yleisliittolaisessa kolhoosilaisiskurien edustajakokouksessa“. Paljastaen naamioituneiden luokkavihollisten uuden taktiikan maaseudulla J. V. Stalin kehoittaa puoluejärjestöjä tehostamaan valppautta. Tehdessään yhteen- vetoja kolhoosirakennustyöstä J. V. Stalin esittää tunnuksen: tehtävä kolhooseista bolshevistisia ja kolhoosilaisista vauraita.

J. V. Stalinin teokset: kirje „Proletarskaja Revoljutsija“ aikakauslehden toimitukselle „Eräistä bolshevismin historian kysymyksistä“ sekä „Vastaus Olenovitshille ja Aristoville“ on omistettu bolshevismin historian mitä tärkeimmille probleemeille. Paljastaen trotskilaiset ja kaikenlaiset muut puolueemme historian väärentäjät J. V. Stalin kehoittaa panemaan puolueen historian tutkimisen tieteellisille, bolshevistisille raiteille ja korostaa, että leninismi on syntynyt, kasvanut ja voimistunut leppymättömässä taistelussa kaikenkarvaista opportunistia vastaan. J. V. Stalin luonnehtii trotskilaisuuden vastavallankumouksellisen porvariston etujoukoksi.

Kirjeessä Demjan Bednyille J. V. Stalin sanoo, että Demjan Bednyin eräät runomuotoiset pakinat ovat patriotisminvastaisten tendenssien läpituokemia ja

niissä aivan selvästi poiketaan leninismistä. J. V. Stalin korostaa, että Venäjän työväenluokka on antanut ihmiskunnalle suurenmoisia mallinäytteitä taistelusta vapauden ja sosialismin puolesta. Tämä tuo venäläisten työläisten sydämiin vallankumouksellisen kansallisuussympäisyyden tunteen, joka kykenee siirtämään vuorikaikaltaan, kykenee saamaan ihmeitä aikaan. J. V. Stalin kehoittaa neuvostokirjailijoita nousemaan edistyneimmän proletariaatin laulajan tehtävien tasolle.

„Keskustelussa saksalaisen kirjailijan Emil Ludwigin kanssa“ J. V. Stalin valaisee teoreettisesti kysymystä yksilön ja kansanjoukkojen osuudesta historiassa. Vastauksissaan E. Ludwigin kysymykseen J. V. Stalin sanoi, että tehtävä, jolle hän on elämänsä pyhittänyt, on työväenluokan kohottaminen, sosialistisen valtion lujittaminen. Sosialistisen valtion kaikinainen lujittaminen edistää koko kansainvälisen työväenluokan lujittamista.

Useissa keskusteluissa ulkomaalaisten toimihenkilöiden kanssa J. V. Stalin luonnehtii Neuvostovaltion ulkopoliittikan johdonmukaiseksi rauhanpolitiikaksi, perustelee Neuvostoliiton ja kapitalististen maiden rauhallisen olemassaolon mahdollisuuden rinnatusten ja liikesuhteiden kehittämisen mahdollisuuden niiden välillä.

„Toimintaselostuksessa puolueen XVII edustajakokoukselle NKP(b):n Keskuskomitean työstä“ J. V. Stalin tekee yhteenvedon sosialismin suurista voitoista Neuvostoliitossa, toteaa ne perinpohjaiset muutokset, joita maassa on tapahtunut XVI edustajakokouksen jälkeisellä kaudella, sekä menestykset sosialistisen kansan-

talouden ja kulttuurin kaikilla aloilla, menestykset, jotka todistavat puolueen yleislinjan täydellistä voittoa. J. V. Stalin korostaa, että menestyksistään puolueen on kiittäminen sitä, että se pitää työssään ohjeenaan Marxin, Engelsin, Leninin voittamatonta oppia. J. V. Stalin määrittelee puolueen tulevan työn ohjelman teollisuuden ja maanviljelyksen alalla sekä kansantalouden muilla aloilla, kulttuurin ja tieteen alalla. J. V. Stalin asettaa tehtäväksi kohottaa organisaattorinen johto poliittisen johdon tasolle, tehostaa puolueen ideologista työtä ja taistelua kapitalismin jätteitä vastaan ihmisten tietoisuudessa.

J. V. Stalin analysoi maailman talouspuolan liikkeen, pulan, jonka perustana on kapitalismin yleinen kriisi, ja osoittaa, että kapitalistisen järjestelmän yleisen kriisin oloissa kapitalismi elää erikoislaatuisen depression kautta, joka ei johda teollisuuden uuteen nousuun ja kukoistukseen. J. V. Stalin luonnehtii kapitalististen maiden sisäisen poliittisen tilanteen ja näiden maiden välisten suhteiden kärjistymistä sekä imperialistien suorittaman uuden maailmansodan valmistelua.

Paljastaen sodanlietsojain suunnitelmat ja ennakoiden tieteellisesti tapahtumain edelleen kehittymisen J. V. Stalin sanoo, että sota Neuvostoliittoa vastaan tulee olemaan imperialisteille kaikkein vaarallisinta sotaa, että Neuvostoliiton kansat tulevat taistelemaan elämästä ja kuolemasta vallankumouksen voittojen puolesta, että sota johtaa hyökkääjään täydelliseen tappioon, vallankumoukseen useissa Euroopan ja Aasian maissa sekä porvariston ja tilanherrain hallitusten kukistumiseen näissä maissa. J. V. Stalin määrittelee

Neuvostoliiton ulkopoliitiikan rauhan säilyttämisen politiikaksi. J. V. Stalin varoittaa, että on välttämätöntä lujittaa Neuvostomaan puolustuskuntoisuutta, jotta oltaisiin valmiina sen puolustamiseen imperialististen valtioiden hyökkäyksiä vastaan.

Kolmannessatoista osassa julkaistaan ensi kertaa: J. V. Stalinin kirjeet tov. Shatunovskille ja tov. Tsh—lle, Demjan Bednyille, tov. Ettshinille, tov. I. N. Bazhanoville; J. V. Stalinin vastaukset Ralf V. Barnesin kysymyksiin ja vastaus hra Barnesin kirjeeseen, keskustelu eversti Robinsin kanssa.

*NKP(b):n Keskuskomitean
Marx—Engels—Lenin Instituutti*